

а Трофима оставихъ въ Милитъ колени.

21 Повържай да дойдешъ по напредъ предъ зима та. Поздрававатъ те Еввразъ и Падъ, и Линъ, и Клавдіа, и сички те братіа.

22 Господь Исесъ Христосъ (да

бѣде) съ твоятъ дѣхъ: благо-
дать (да бѣде) съ васъ, аминъ.

† Второ то къ Тимотею посланіе, който бѣде рѣкоположенъ первый епископъ на църква та Ефесска, написасе отъ Римъ, когато втори пѣть предстана Павелъ предъ Первна.

КЪ ТИТУ ПОСЛАНИЕ

СВЯТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА ПЕРВАА.

ПАУЛЪ, ракъ Божій, и Апостолъ Исесъ Христовъ, заради вѣра та на истина та, който (води) къ благодестіе то.

2 И дава надежда за вѣчныя животъ, когото е въвѣщавалъ не лжливый Богъ по напредъ отъ вѣчни те времена.

3 Но открь въ оуречени те времена слово то свое чрезъ проповѣданіе то, което ми е препорѣчено по повелѣніе то на спасителя нашегѡ Бога.

4 На Тита, истинно то (ми) чадо, споретъ обща та (намъ) вѣра: благодать (да бѣде),

и молость, и миръ отъ Бога Отца, и отъ Господа Исеса Христа Спасителя нашегѡ.

5 Заради това те оставихъ въ Критъ, да исправишъ онова цюто встанало не свѣршено, и да поставишъ по сички те градове пресвѣтери: каквото цю самъ ти заповѣдалъ.

6 (Сирѣчь таковъ), който е непороченъ, на една (самъ) жена мѣжъ, и има чада вѣрни, който не оукораватъ за распѣстнатъ животъ или за непокорство.

7 Защото епископъ требва да е непороченъ, понеже е Божій строитель: да не е дерзокъ, нито гнѣливъ, нито пѣлица, ни-